

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har fuld forståelse for hr. Bøgstedes frustration over, at det, som hr. Bøgsted troede var en lov om deltid, nu viser sig at være et spørgsmål om et frontalt angreb på fagbevægelsen.

Derfor vil jeg godt læse op, hvad der præcis, når man skræller al snakken væk, står i det svar, vi har fået. Der står:

»En lokalaftale om, at tillidsrepræsentanten har ret til at være til stede ved en forhandling om deltid, vil være i strid med lovens krav.«

Det er det, der står. En lokalaftale indgået på en arbejdsplads mellem medarbejderne og deres arbejdsgiver om, at det på den arbejdsplads, når der forhandles deltid, er således, at tillidsrepræsentanten er til stede, er ulovlig efter denne her fortolkning: En lokalaftale om, at tillidsrepræsentanten har ret til at være til stede ved forhandling om deltid, vil være i strid med lovens krav.

Det her handler ikke en pind om deltid; det handler om et frontalt angreb på arbejderbevægelsen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jan Petersen og derefter hr. Ole Vagn Christensen, og så får beskæftigelsesministeren lejlighed til at svare.

Kl. 13.15

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det fremgår af funktionærlovens § 10, stk. 2, at man som kolleger, som funktionærer organiseret i en bestemt forening – sådan forstås det også i fortolkningen i funktionærretten – kan kræve forhandling om ethvert spørgsmål, der har med løn- og arbejdsforhold at gøre, og jeg går ud fra, at arbejdstid er en del af det. Det fører meget ofte til en overenskomst.

Betyder ministerens svar så, at når det fører til en overenskomst, så gælder den ikke, for så vidt angår retten, man har til i fællesskab at få talt sin sag, fordi dér træder den anden lov nu ind i stedet for?

Det vil sige, at ministeren i realiteten nu er ved at ændre § 10, stk. 2, i funktionærloven – i realiteten – for går man tilbage og ser, hvad der regulerer den bestemmelse, og hvad der har været af afgørelser, så er forholdet ureguleret, så vidt jeg kan læse.

Så ministeren er faktisk i gang med at tolke en anden lov end den, vi behandler her i Folketin-

get. Jeg ved ikke, hvad man gør ved sådan noget, men det er da ikke den korrekte fremgangsmåde.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Søren Søndergaard har fuldstændig ret, vil jeg gerne sige til hr. Bent Bøgsted. Det her er et frontalt angreb mod de rettigheder, som eksisterer i dag, og som i dag er det grundlæggende fundament i henhold til hovedaftalens § 4.

Heri står der helt klart og tydeligt:

»Arbejdsgiverne udøver ledelsesretten i overensstemmelse med de i de kollektive overenskomster indeholdte bestemmelser og i samarbejde med arbejdstagerne og deres tillidsrepræsentanter.«

Det kan ikke stå mere klart, at det er den måde, man tilrettelægger ledelsesretten på. Det er den måde, man har angivet det på.

Derfor må jeg, ligesom de øvrige har gjort, bede om at få en forklaring: Hvorfor ønsker man – for at rette op for 4 pct.s vedkommende – at rette et så stort angreb imod det fundamentale, som sådan set er det, der holder arbejdspladser, arbejdstagere og arbejdsgivere sammen?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Line Barfod, og så får ministeren lejlighed til at svare.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne indlede med at sige, at jeg synes, det er frygtelig uheldigt, at vi skal have sådan et længere juridisk skoleridt her ved tredjebehandlingen om noget, som burde være afklaret, men da det jo har stor betydning ude i virkeligheden, bliver vi nødt til det.

Jeg har nu prøvet at slå funktionærlovens § 10, stk. 2, op i Karnov, og der fremgår det af en dom fra 1980, at der var 22 ansatte på en virksomhed, hvoraf de 12 var organiseret i én fagforening og de otte var organiseret i en anden fagforening. De otte, der var organiseret i en anden fagforening, ønskede, at deres fagforening skulle forhandle løn- og arbejdsvilkår. Det kunne de ikke få lov til, fordi flertallet på 12 ud af de 22 ønskede, at deres fagforening skulle forhandle.

Hvis man ikke som otte ansatte kan få lov til at bestemme, hvilken fagforening der skal forhandle, hvordan vil man så have, at en enkelt skal kunne få lov til at forhandle sine egne løn- og arbejdsforhold?